

D O M

afsagt den 7. maj 2026 af Vestre Landsrets 16. afdeling (dommerne Kim Rasmussen, Helle Korsgaard Lund-Andersen og Lotte Katharine Lyst (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S – 0447 – 26

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født den Dato 1 1984

(advokat Ole Møller Jespersen, Gedved)

Retten i Kolding har den 20. marts 2026 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 1-174/2026).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, således at Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud som fastsat af landsretten.

Tiltalte, har påstået stadfæstelse.

Forklaring

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at hendes forældre mødte hinanden på Bakken i København, men flyttede til Sverige, da hendes mor blev gravid. Hendes mor boede ikke hjemme, idet hun var indlagt på psykiatrisk afdeling og senere boede på et bosted. Tiltalte flyttede med sin far og søster til Danmark, men hun besøgte sin mor hos sin mormor i Sverige i sommerferien i mange år. Hendes

mormor døde, da tiltalte var 13-14 år, og derefter ophørte hendes besøg i Sverige. Det lykkedes hende ikke at gen-

nemføre en uddannelse. Både hendes far og bekendte sagde, at det ville hun aldrig klare. Hun fik først kontakt til psykiatrien omkring 2009/2010.

Hun har skyldfølelse og skam over det, som hun har gjort. Hun blev tiltagende syg i tiden op til episoden. Det, der er anført om hende i mentalundersøgelsen, er løgn. Lægen lugtede af bræk, som når man tager Benzodiazepiner. Hun har siden varetægtsfængslingen været velsignet med hjælp. Hun er nødt til at få vedligeholdelse med medicin. Det fik hun ikke dengang. Hun vil gerne have samtaler og en kontaktperson hos kommunen. Hun har det godt nok med at tage medicin, men hun mangler lidt forståelse for, hvordan medicinen virker på hende. Hun synes, at det er underligt, at man kan blive angrebet i munden. Hvis hun har det godt med medicinen, vil hun gerne tage medicinen. Hun vil dog gerne have lidt mere Abilify. Hun savner at have venner.

Hun taler med sin far i telefonen, og han og hendes søster kommer på besøg på lørdag. Hun vil gerne have kontakt til sine brødre, men det har hun ikke. I Sverige har hun fætre, kusiner, en moster og en onkel. Hun har kun lidt kontakt til en kusine. Hun har senest set familien i Sverige i 2018. Hendes mor døde for 5 år siden. Hvis hun skal udvises til Sveri-ge, skal hun begynde helt forfra med at skabe relationer. Hun taler og forstår svensk rigtig godt.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, stk. 1, og § 119 b, stk. 1, og straffelovens § 245, stk. 1. Hun er i medfør af straffelovens § 16, stk. 1, 1. pkt., frifundet for straf som følge af utilregnelighed på grund af sindssygdom og er dømt til an-bringelse på psykiatrisk afdeling. Der er ikke fastsat nogen længstetid for foranstaltningen.

For landsretten angår sagen alene spørgsmålet om udvisning.

Landsretten tiltræder, at der er hjemmel i udlændingelovens § 22, nr. 1 og 6, jf. nugælden-de § 23, jf. § 22, nr. 1, til at udvise tiltalte.

Da tiltalte er EU-statsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis dette vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri

bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b. Spørgsmålet er derfor, om udvisning vil være i strid med direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, skal udvisning af en EU-statsborger være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led. Denne grundbetingelse for at udvise en EU-statsborger er efter EU-Domstolens praksis i almindelighed ensbetydende med, at den pågældende person skal anses for at være tilbøjelig til fortsat at udvise en adfærd, der i fremtiden udgør en trussel af den nævnte karakter, jf. bl.a. EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I.), præmis 30.

Efter opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, er det tillige en betingelse for udvisning af en EU-statsborger, som har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de 10 forudgående år, således som det er tilfældet for tiltaltes vedkommende, at udvisning er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten.

EU-Domstolen har fastslået, at udvisning på grundlag af artikel 28, stk. 3, er begrænset til »ekstraordinære tilfælde«, og at begrebet »bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed« ikke blot forudsætter eksistensen af en trussel mod den offentlige sikkerhed, men også, at en sådan trussel er endog særlig alvorlig.

Tiltalte er som anført fundet skyldig i forsøg på manddrab ved i den hensigt at dræbe, at have overfaldet en tjenestegørende kriminalassistent med to knive i hænderne i forbindelse med, at tiltalte af fogedretten skulle udsættes af sin lejebolig, idet tiltalte flere gange stak kriminalassistenten på arme og torso, og det fremgår af de lægelige oplysninger, at det ikke kan udelukkes, at skaden på den ene arm ville have medført forblødning, såfremt kriminalassistenten ikke havde modtaget akut kompetent lægelig behandling. Tiltalte er tillige fundet skyldig i under den samme fogedforretning at have tildelt den tilstedeværende låsesmed et snit i fingeren, da låsesmeden førte hånden ind ad brevsprækken for at oplåse døren. Låsesmeden pådrog sig en behandlingskrævende flænge.

Spørgsmålet er herefter om udvisning af tiltalte vil være i strid med proportionalitetsprincippet, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1. Ved denne vur-

dering skal der bl.a. tages hensyn til Menneskerettighedsdomstolens praksis vedrørende Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om respekt for privatliv.

De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår blandt andet af Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68. Der skal således foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er indrejst som barn, og som har tilbragt en stor del af sin barndom og ungdom her. Sådanne tungtvejende grunde kan foreligge med hensyn til bl.a. alvorlig personfarlig kriminalitet.

Tiltalte er som nævnt dømt for et forsøg på manddrab ved knivoverfald på en kriminalassistent, hvorunder der også blev afgivet varselsskud for at standse tiltalte, og for grov vold begået med kniv begået mod en låsesmed. Hun er ikke tidligere straffet. Af en udtalelse fra Retslægerådet fremgår blandt andet, at der foreligger en formentlig betydelig, af hendes psykiske helbredstilstand afhængig, risiko for ny personfarlig kriminalitet. Tiltalte er fundet straffri på grund af sindssygdom eller en tilstand, der må ligestilles hermed, hvilket forhold tillige skal indgå ved vægtningen af kriminalitetens grovhed i forbindelse med den samlede afvejning af proportionaliteten af en eventuel udvisning.

Tiltalte er 41 år, ugift og har ingen børn. Hun kom til Danmark fra Sverige som ca. 8-årig sammen med sin far og søster, men var i årene derefter på sommerferie hos sin mormor i Sverige. Hun har kontakt til sin far og søster, der er bosiddende i Danmark. Hun har ikke haft nogen længerevarende fast tilknytning til arbejdsmarkedet og er nu førtidspensionist. Hun taler og forstår svensk og har fortsat en om end ikke stærk relation til familie i Sverige. Hvis hun udvises, vil hun kunne opretholde kontakten til sin familie i Danmark via telefon og ved besøg af familien.

Landsretten finder, at tiltaltes tilknytning til Danmark må anses for stærkere end hendes tilknytning til Sverige. Tiltalte har dog forudsætninger for at etablere en tilværelse i Sverige, hvis hun udvises. Efter arten og grovheden af den begåede kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, hvori også er indgået, at kriminaliteten blev begået på et tidspunkt, hvor tiltalte var sindssyg, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte - herunder risikoen for, at hun på ny vil begå alvorlig

personfarlig kriminalitet - er så tungtvejen-de, at de har større vægt end de hensyn,
som taler imod udvisning.

Landsretten finder herefter, at udvisning ikke er et uproportionalt indgreb i strid med op-holdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1, samt Menneskerettigheds-konventionens artikel 8.

Landsretten finder imidlertid, at et indrejseforbud for bestandig efter en samlet vurdering vil være uproportionalt, og at indrejseforbuddets varighed derfor passende kan fastsættes til 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1.

Tiltalte skal herefter udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten byrettens dom.

Tiltalte har fortsat været varetægtsfængslet i surrogat under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Kim Rasmussen

Helle Korsgaard Lund-Andersen

Lotte Katharine
Lyst
(kst.)